

Fornyings-, administrasjons- og
kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep
0030 Oslo

Dato: 30.09.2013
Vår ref.: 13-963 FJ/TS/MM
Deres ref.: 13/1988

Også sendt elektronisk til:
postmottak@fad.dep.no

Høringsuttalelse- utkast til forskrift om opplysningsplikt og bevis sikring

Det vises til høringsbrev 05.07.13 fra Fornyings-, administrasjons og kirkedepartementet angående utkast til ny forskrift om opplysningsplikt og bevis sikring.

Finans Norges hovedsynspunkter er:

- Finans Norge slutter seg til at en bruk av begrepet "bevis" og henvisningen til straffeprosesslovens regler gir mer presise avgrensningskriteria for reglene om opplysningsplikt og bevis sikring enn de ulike formuleringer som benyttes i gjeldende regelverk.
- Finans Norge slutter seg til at Konkurransetilsynets saksbehandling bør følges opp med interne rutiner og retningslinjer. Finans Norge mener en slik plikt bør tas inn i forskriften sammen med en plikt til å ha betryggende internkontroll.
- Finans Norge støtter at det er viktig å klargjøre at Konkurransetilsynet ikke gis tilgang til informasjon underlagt bla. advokatprivilegiet.
- Finans Norge mener at rettens angivelse av kontrollens formål ved beslutning om bevis sikring setter en ytre grense for kontrollen og de beslag som kan gjøres.

Finans Norges nærmere vurdering av forslaget:

Finans Norge vil innledningsvis bemerke at det flere steder i kommentaren til forskriftsutkastet fremheves at en nærmere regulering av Konkurransetilsynets tilsynsvirksomhet mest hensiktsmessig kan og bør gjøres i interne retningslinjer. Finans Norge slutter seg til dette, men peker på at

legalitetsbetraktninger taler for at de sentrale reglene tas inn i lov og forskrift. Finans Norge mener videre at det bør tas inn i forskriften der dette er forutsatt, at det skal fastsettes nærmere interne retningslinjer. Dette bør følges opp med en plikt til å etablere betryggende internkontroll. Sett i sammenheng med at Konkurransetilsynets kontroll kan være svært inngripende, bør slike interne retningslinjer være offentlige så langt dette ikke hindrer kontrollvirksomheten.

Vi vil i det følgende kommentere enkelte av forskriftsbestemmelsene.

Til utkastet § 3:

Til bestemmelsen i utkastet § 3 vil Finans Norge presisere at det er viktig at man regulerer forholdet til personopplysningsloven og plikten til å slette opplysninger.

Til utkastet § 5 annet ledd:

Det følger av forskriftsutkastet § 5 annet ledd at tingrettens angivelse av kontrollens formål etter konkurranseloven § 25 tredje ledd ikke skal ha "avgjørende betydning" for hvilke gjenstander Konkurransetilsynet kan beslaglegge. Av konkurranseloven § 25 tredje ledd følger det at rettens beslutning skal angi "kontrollens formål, herunder hvilken type overtredelse og hvilket marked tilsynet undersøker". Det vises i kommentaren til forskriftsutkastet at lovbestemmelsen ikke er ment å skulle ha betydning for hva som kan beslaglegges og at dette også er klart forutsatt i lovens forarbeider.

Finans Norge har merket seg uttalelsen i forarbeidene, men reiser likevel spørsmål om dette kan trekkes så langt som det gjøres i kommentaren til forskriftsutkastet. Selv om det ikke er klart hvor grensen går, mener vi at tingrettens angivelse av formål mv. setter en ytre, om enn ikke eksakt, grense for hva og hvem tilsynet kan kontrollere, herunder hva det kan tas beslag i. Muligens er det også dette som er ment når det er benyttet "ikke avgjørende betydning" i forskriftsutkastet § 5 annet ledd. Sett i sammenheng med kommentaren til forskriftsutkastet er imidlertid dette uklart. Den foreslåtte formuleringen synes i seg selv heller ikke klar, og Finans Norge mener at utkastet § 5 annet ledd bør utgå.

Til utkastet § 7:

Finans Norge slutter seg til at en bruk av begrepet "bevis" gir mer presise avgrensningskriteria for når Konkurransetilsynet kan gjennomgå materiale.

Finans Norge mener videre at det er viktig at det klargjøres at Konkurransetilsynet ikke skal ha tilgang til informasjon underlagt bla. advokatprivilegiet, jf. omtale av og henvisningen til straffeprosessloven § 204. Vi slutter oss til denne presiseringen.

Det er imidlertid helt sentralt at dette privilegiet, og den beskyttelse dette er ment å gi klienten, ikke uthules ved at det åpnes for at tilsynet kan foreta "nødvendige undersøkelser" for å skille ut beslagsfri informasjon, jf. utkastet § 7 tredje ledd annet punktum. I kommentaren til bestemmelsen er dette formulert som en rett til å kunne foreta "overflatiske" undersøkelser for å skille ut beslagsfri informasjon. Vi ser at Konkurransetilsynet har behov for å sortere ut relevant informasjon og hva

som kan benyttes som bevis. En slik rett må imidlertid ikke kunne tolkes slik at en kan foreta undersøkelser av innholdet i advokatkorrespondanse eller dokumenter merket med "advokat" mv. En slik presisering vil ikke minst være av betydning for internadvokater.

Og videre, der det er uklart om dokumenter eller informasjon er underlagt beslagsforbudet, bør en undersøkelse av innholdet ikke kunne gjennomføres uten at dette er forelagt retten eller gjøres i samråd med parten. Vi mener derfor at tredje ledd siste punktum bør endres fra en "kan"-regel til en "skal"-regel, dvs. at Konkurransetilsynet skal forelegge dokumenter for retten der det er tvil. Vi ønsker å presisere at det er svært viktig at taushetsplikten går foran tilsynets innsynsrett i disse tilfeller.

Til utkastet §12:

I bestemmelsen om elektronisk lagret informasjon, fremgår det at den retten vedkommende har til å være tilstede ved gjennomgang av det beslaglagte materialet, ikke er til hinder for at tilsynet "gjør de forberedelser som er nødvendig for at materialet kan gjennomgås". Vi forstår bestemmelsen slik at det er *tekniske* forberedelser som kan foretas, og ikke en adgang for tilsynet til å foreta forundersøkelser av selve materialet, jf. også vår kommentar til § 7 og advokatprivilegiet.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Trond Søyland
juridisk fagdirektør

Marianne Arvei Moen
juridisk rådgiver